

protejate sau unul al arhivelor private deschise publicului și este alocat chiar un buget special pentru subvenționarea arhivelor private; cu toate acestea, o autoritate sau un serviciu care să ofere asistență arhivelor private există în numai 8 țări.

Prevederi care încurajează accesul la arhivele private

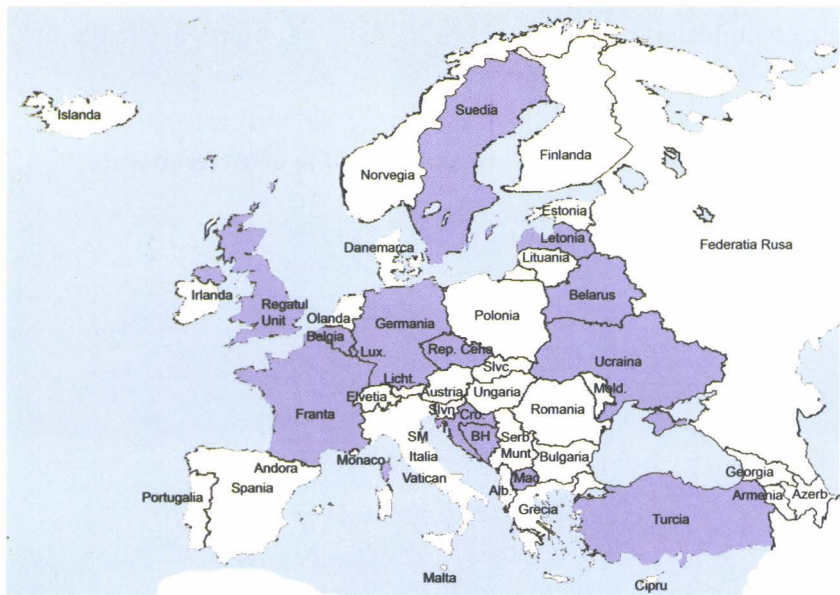

harta nr. 7

3.2. Cercetători academici

Răspunsurile date de către 30 de cercetători și organizații (asociații de istorici, instituții academice, facultăți etc.), reprezentând comunitatea profesională de utilizatori ai arhivelor din 16 țări europene (vezi harta nr. 8), sunt rezumate în secțiunile următoare. Din considerentele metodologice discutate anterior, 19 respondenți independenți au alcătuit ultimul eșantion de cercetători academici.

Instituții academice respondente

harta nr. 8

3.2.1. Informarea

Două treimi dintre respondenți, 11 organizații, au declarat că Recomandarea era practic necunoscută comunităților academice din țările lor. Șapte respondenți au afirmat că în țările lor erau unii cercetători care aflaseră despre existența Recomandării și nici unul dintre respondenți nu a declarat că Recomandarea era binecunoscută în țările lor. Singura sursă de cunoaștere, după cum au indicat răspunsurile, erau informațiile primite de la alți colegi.

3.2.2. Legislația

O treime dintre respondenți au arătat că au întâmpinat obstacole la cercetarea documentelor dinainte de 1950, din cauza prevederilor legislative și aproape o jumătate din respondenți au menționat dificultăți

similare la cercetarea documentelor de după 1950. Pentru ambele perioade, principalele surse ale obstacolelor legislative au fost Legea Arhivelor și Legea protecției datelor personale, în timp ce Legea dreptului de autor a fost un obstacol clar pentru documentele de după 1950.

Două treimi dintre respondenți au întâmpinat obstacole în cercetare din cauza interpretării restrictive a legislației și numai 5 respondenți (reprezentând cercetători de nivel academic din Belgia, Germania, Liechtenstein și Suedia) nu au menționat asemenea obstacole.

3.2.3. Accesul la documente cu restricții

Gradul de informare al comunității academice, asupra restricțiilor specifice de acces, care se aplică documentelor privind anumite perioade și aspecte de istorie națională, va fi discutat comparativ cu gradul de informare al utilizatorilor non-academici.

Cinci respondenți de nivel academic (reprezentând utilizatori profesioniști ai arhivelor din Belgia, Croația, Germania și Marea Britanie) au răspuns că, în aceste țări, comunitatea academică a fost consultată de Arhive cu privire la prioritățile de declasificare.

3.2.4. Instrumentele de cercetare

Potrivit răspunsurilor date de cinci parteneri respondenți, există instrumente de cercetare, pentru documentele fără restricții din țările lor care nu sunt accesibile deloc utilizatorilor. Șase parteneri respondenți au declarat că există instrumente de cercetare, pentru documentele fără restricții, care sunt accesibile doar cu autorizație specială. Totuși, jumătate dintre respondenți au declarat că instrumentele de cercetare, pentru materiale cu restricții, erau accesibile utilizatorilor arhivelor din țările lor.

3.2.5. Arhive private

Jumătate din cercetătorii și organizațiile respondente, reprezentând comunitatea academică din Albania, Belgia, Croația, Germania, Liechtenstein, Suedia, Elveția, Turcia și Marea Britanie, au arătat că guvernele lor sau autoritățile arhivistice naționale au urmat o politică de promovare a accesibilității arhivelor private pentru cercetarea academică.